

J. Timoška:

Anica.

Odprla je okno
in v jutro pogledala Anica.
„Zaspanka, zaspanka!“
poredno ji kliče poljanica.

Med klasjem šumečim
gre v blernem plašču poletje.
Škrjanček prepeva,
in v vetercu klanja se cvetje.

To Anica gleda ...
Pozdravljajo vsa jo drevesa.
In zdi se: narava
kraljica je. In ona princesa.

M-č:

Večer.

*Tam gori kraj brega
zatonil je dan,
meglica se vlega
na sela in plan.*

*Vsa širna dobrava,
vasica in log,
počiva in spava ...
Naj čuva jih Bog!*

*Mrak sivi že krije
goré in ravan.
Čuj, v vasi zvon bije:
Končan je že dan.*

*Le potok počasi
izgublja se v noč,
poljani in vasi
želi: Lahko noč!*

